

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/94/2017
Identifikačné číslo spisu:	3712207039
Dátum vydania rozhodnutia:	20.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3712207039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu F. T., bývajúceho v F., zastúpeného JUDr. Katarínou Gahírovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum č. 27/32, proti žalovanej M. W., bývajúcej v F., zastúpenej JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Tatranská č. 300/8, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7 C 71/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. novembra 2016 sp. zn. 4 Co 477/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. marca 2015 č. k. 7 C 71/2012-165 vo výroku I. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k nehnuteľnostiam parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 1762 m², parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 1109 m², zapísaných na LV č. XXX k. ú. O., parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 1372 m², parc. č. KN C XX/X ostatné plochy o výmere 206 m², k parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 449 m², k parc. č. KN C XX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 45 m², k parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 651 m², zapísaných na LV č. XX k. ú. O., k parc. č. KN E XX/X orná pôda o výmere 144 m², parc. č. KN E XX/X orná pôda o výmere 192 m², k parc. č. KN E XX/X orná pôda o výmere 26 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXX k. ú. O.. Vo výroku II. vyporiadal ich podielové spoluvlastníctvo k horeuvedeným nehnuteľnostiam tak, že: - do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal novovytvorené parcely KN C XX/X orná pôda o výmere 1178 m², KN C XX/X orná pôda o výmere 835 m², č. KN C XX/X orná pôda o výmere 588 m², č. KN C XX/X orná pôda o výmere 1006 m², č. KN C XX/X zastavané plochy o výmere 45 m², č. KN C XXX/X zastavané plochy o výmere 50 m²; - do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal parc. č. KN C XX/X orná pôda o výmere 1109 m², č. KN C XX/X ostatné plochy o výmere 206 m², č. KN C XX/XX orná pôda o výmere 194 m², č. KN C XX/X orná pôda o výmere 756 m², č. KN C XXX/X zastavané plochy o výmere 2 m²; - do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej v spoluvlastníckom podiele po 1/2 prikázal parc. č. KN C XXX/X

zastavané plochy o výmere 7 m². Vo výroku III. zriadil na novovytvorenej parc. č. KN C XX/X vecné bremeno na priznanie práva uloženia inžinierskych sietí (voda) na návrh žalovanej v jej prospech ako vlastníčky novovytvorenej parc. č. KN C XX/X, ktoré je zakreslené geometrickým plánom. Vo výroku IV. návrh žalovanej na zriadenie vecného bremena na priznanie práva uloženia inžinierskych sietí (voda) na novozriadenej parc. č. KN C XX/X v prospech vlastníka parc. č. KN C XX zastavané plochy a nádvorí o výmere 769 m², zapísané na LV č. XXX k. ú. O. zamietol z dôvodu, že na LV č. XXX k. ú. O. sú ako podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti zapísaní nie žalovaná, ale jej syn H. T. a jeho manželka X. T., každý v spoluvlastníckom podiele po 1/2. Uvedené osoby neboli účastníkmi konania a parc. č. KN C XX nie je novovytvorenou nehnuteľnosťou, ktorá by vznikla z nehnuteľností, ku ktorým súd v konaní zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo. Navyše vlastnícke právo k vodovodnej šachte vybudovanej na novovytvorenej parc. č. KN C XX/X, ktorú súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a z ktorej by malo vyúsťovať vodovodné potrubie ako vecné bremeno, považoval súd prvej inštancie za sporné, keďže žalobca v priebehu konania deklaroval, že sa cíti byť výlučným vlastníkom tejto vodovodnej šachty, nakoľko ju v minulosti sám a na vlastné náklady vybudoval. Vo výroku V. uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 734,80 eur. Pokiaľ išlo o parc. č. KN E XX/X orná pôda o výmere 26 m², ktorá sa doposiaľ nachádzala výlučne v užívaní žalobcu, žalovaná podielové spoluvlastníctvo k nej navrhla vyporiadať tým spôsobom, že uvedená nehnuteľnosť bude rozdelená na 3 samostatné parcely. Súd prvej inštancie mal za to, že uvedený spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva je účelný, odzrkadľuje vôľu žalobcu ako aj vôľu žalovanej, ktorú deklarovala v priebehu konania a v konečnom dôsledku korešponduje aj so spôsobom ako účastníci nehnuteľnosti niekoľko rokov užívali na základe nimi uzavretej dohody. Z uvedeného dôvodu sa teda ďalej súd prvej inštancie nezaoberal návrhom žalovanej na iný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktorý predniesla v závere konania, potom ako v konaní ustanovená znalkyňa G.. Q. D. Geometrickým plánom zo 14. apríla 2014 č. 19/2014 overeným Okresným úradom F. W., katastrálny odbor dňa 5. júna 2014 určila spôsob rozdelenia spoločných nehnuteľností. Pokiaľ žalovaná po vypracovaní geometrického plánu navrhovala iný spôsob reálnej delby spoločných nehnuteľností, súd prvej inštancie tento návrh žalovanej neakceptoval, nakoľko ho považoval za neúčelný.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom zo 16. novembra 2016 č. k. 4 Co 477/2015-211 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Stotožnil sa s jeho právnym názorom i s jeho odôvodnením. Uviedol, že žalovaná žiadala zriadenie vecného bremena v prospech nehnuteľnosti - parcely č. KN C XX, ktorá nie je jej vlastníctvom, pričom možnosť zriadenia vecného bremena in personam je zo zákona vylúčená a toto právo môže byť zriadené iba in rem (je nerozlučne späté s vlastníckym právom nehnuteľnosti). Taktiež uviedol, že vodovodná šachta mala podľa tvrdení žalovanej slúžiť na zabezpečenie prívodu vody do rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele č. KN C XX pôvodne patriaceho rodičom žalovanej a žalobcu. Za tohto stavu by potom vodovodná šachta bola príslušenstvom rodinného domu súp. č. XX a už aj z tohto dôvodu vzhľadom k tomu, že vlastníckmi tejto nehnuteľnosti sú tretie osoby, nemohol súd prvej inštancie v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zriadiť v prospech žalovanej žiadané vecné bremeno. Odvolacie námietky žalovanej vo veci samej boli preto nedôvodné. Odvolací súd zároveň postupom podľa § 224 veta prvá v spojení s § 378 ods. 1 CSP doplnil výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie označením geometrického plánu, ktorým boli zriadené novovytvorené parcely a ktorý bol podkladom pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Tento geometrický plán sa stal súčasťou rozsudku, nakoľko bude podkladom pre zápis zmeny vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že úspešnému žalobcovi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 50 %, s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej, ktoré spočívajú v jej osobných a majetkových pomeroch.

3. Žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) podala dovolanie osobne na súde prvej inštancie 28. februára 2017 proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu odôvodnené nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Podľa názoru dovolateľky mala byť znalkyňa z odboru zememeračstva vykonávajúca meranie hraníc pozemkov, ktoré boli predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva vylúčená z

konania z dôvodu jej blízkych a priateľských vzťahov s rodinou žalobcu. Znalkyňa sa snažila zamerať novovytvorenú parcelu K N XX/XX v prospech žalobcu, čím jej žalovaná zabránila až prizvaním nestrannej geodetky. Súd nebral do úvahy ani podanie námietok, ktoré voči zameraniu parciel geodetkou G.. Q. D. podala žalovaná dňa 7. februára 2014. Geometrický plán č. 19/2014 vypracovaný G.. Q. D. potom slúžil ako podklad pre rozhodnutie vo veci. Podľa uvedeného geometrického plánu nie je možné uskutočniť zápis v katastri, čo žalovaná preukazovala aj stanoviskom geodeta S. P. a aj poukázaním na skutočnosť, že došlo k vráteniu Geometrického plánu č. 19/2014 Okresným úradom, katastrálnym odborom F. W. späť namietanej geodetke z dôvodu jeho nemožnosti zapísania do katastra. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolateľkou uvádzané skutočnosti neboli spôsobené nesprávnym procesným postupom súdu a ako také neodôvodňovali podanie dovolania. Postup súdu neodňal dovolateľke možnosť konať pred súdom a neporušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Námietky dovolateľky voči zameraniu boli vzaté súdmi nižších inštancií v úvahu. Argumentáciu dovolateľky považuje za nedôvodnú v plnom rozsahu, nezakladajúcu dovolacie dôvody a zároveň sledujúcu ďalšie účelové oddialenie vyporiadania spoluvlastníctva, ktoré bolo rovnako z jej strany predlžované aj v základnom konaní. Námietke voči zameraniu bolo na pojednávaní dňa 12. marca 2014 vyhovieť a znalkyňa uskutočnila opäť nový náčrt. Dovolateľka však opätovne podávala ďalšie a ďalšie námietky, a teda o znemožnení práva na spravodlivý súdny proces nie je možné uvažovať. Uvádzané vrátenie geometrického plánu sa vykonalo len z dôvodov preklepov vo výmerách, ktoré súd nesprávne opísal z daného geometrického plánu, čo bolo dané do správnosti opravným uznesením. Je neprípustné v dovolacom konaní uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. Dovolateľka mala možnosť v konaní dať si vyhotoviť vlastný geometrický plán. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že dovolanie je nedôvodné a žiada, aby ho dovolací súd zamietol a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací v zmysle § 35 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie naďalej nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane

[porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 CSP a § 421 CSP.

10. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie na d rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Pritom aj naďalej platí, že pre záver o prípustnosti dovolania z dôvodu zmätočnosti nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď napríklad rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 127/2012, 2 Cdo 609/2015, 3 Cdo 29/2016, 4 Cdo 133/2015, 5 Cdo 467/2014, 6 Cdo 5/2014, 7 Cdo 7/2016, 8 Cdo 450/2015).

12. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ustanovenie § 420 CSP formuluje jednak prípustný predmet, a to vymedzením, proti akým rozhodnutiam je dovolanie prípustné (vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí). Pre prípustnosť dovolania je ďalej potrebné, aby tieto rozhodnutia trpeli niektorou z väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP; tieto budú relevantné len vtedy, pokiaľ trvajú aj v priebehu odvolacieho konania. Vady zmätočnosti sú zároveň dovolacím dôvodom podľa § 431 CSP.

13. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Nesprávny procesný postup videla v tom, že došlo k nesprávnemu zameraniu hraníc pozemkov ustanovenou znalkyňou z odboru zememeračstva, ktoré boli predmetom tohto konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a ku ktorému došlo nesprávnym vyhotovením geometrického plánu a tým boli porušené jej práva na spravodlivý súdny proces. Podľa názoru dovolateľky mala byť znalkyňa z odboru zememeračstva vykonávajúca meranie hraníc pozemkov vylúčená z konania z dôvodu jej blízkych a priateľských vzťahov s rodinou žalobcu. Zároveň vytýkala súdu prvej inštancie, že nebral do úvahy ani podanie jej námietok voči zameraniu parciel.

14. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

15. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v

konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

17. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom, či mimosporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

18. Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd nezistil žiadne porušenie procesných predpisov zo strany súdov nižších inštancií. Dovolateľka namietala vady súvisiace s dokazovaním, ktoré podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu neboli považované za znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany sporu. O procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané CSP [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, byť predvolaný na súdne pojednávanie na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk. Čo v danom prípade preukázané nebolo, preto dovolateľka neopodstatnene vyvodzuje existenciu procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

19. Dovolateľka namietala hlavne nesprávne vyhotovenie geometrického plánu a ďalšie nedostatky v procese dokazovania, keď súd prvej inštancie nebral do úvahy ňou položené námietky voči zameraniu parciel a nevytlúčil znalkyňu z konania, čo malo podľa jej tvrdenia za následok aj nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie, k čomu dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy (O.s.p.) dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového i mimosporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Na základe čoho sú vyššie uvedené námietky dovolateľky nedôvodné.

20. Ostatné námietky žalovanej smerovali k jej polemike s právnym posúdením veci súdom. Dovolací

súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa strane sporu neznemožňuje právnym posúdením (pozri najmä judikát R 54/2012, ako aj rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

21. V danom prípade odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí (obsah ktorého nemožno posudzovať izolovane od rozsudku súdu prvej inštancie, lebo prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok - vid' rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) zreteľne vysvetlil jeho podstatné dôvody, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ako i vysvetlil právne úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Prijaté závery sú primerane odôvodnené spôsobom zodpovedajúcim § 393 ods. 2 CSP (predtým § 157 ods. 2 O.s.p.). Námietky dovolateľky voči zameraniu boli vzaté súdmi nižších inštancií v úvahu. Uvádzané vrátenie geometrického plánu sa vykonalo len z dôvodov chyby v písaní, a to v uvedení výmer novovytvorených parciel, ktoré súd prvej inštancie nesprávne opísal z daného geometrického plánu, čo bolo dané do správnosti opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 1. marca 2017 č. k. 7 C 71/2012-255. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Dovolaním napadnuté rozhodnutia dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, podávajú jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho problému, vysvetľujú svoje argumenty, ktoré ich viedli k definitívnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby (jeho správnosťou sa dovolací súd nezaoberal). Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

22. So zreteľom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 420 písm. f/ CSP procesne prípustné, preto najvyšší súd jej dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

23. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.